

דְּבִי דָב !הַשְׁעוֹן הַמְּעוֹרָר

מְאַיֵר: בִּינָה מְלָאכוֹתִית

כּוֹתְבִים: מוֹר וְנָטוּרָה וּמִיכָאֵל טוֹקָר

אי שם בארץ קרה ורחוקה,
חיה משפחת דב –
דבים קטנים, אבא דב ואמא דבה.

החורף כל שנה,

נמשך מספר חודשים,

הרוח מנשבת,

יורדים המון גשמים.

כָּל חֹרֶף מִשְׁפַּחַת דָּב,

נִכְנָסֶת לְמַאֲוָרָה,

כְּדִי לְהִתְעוֹרֵר

כְּשֶׁהַשָּׁמֶשׁ הַקִּיצִית שׁוֹב מְאִירָה.

דְּבִי דֵב נֶעֱרָךְ גַּם הוּא לִישׁוֹן,

צֶחְצַח אֶת שְׁנָיו,

כִּי אֶת הַשָּׁעוֹן.

לְבַשׁ אֶת הַפִּיגָמָה,

וְנָכַס לְתוֹךְ הַכוֹף,

חֵלֶם כָּבֹד עַל הַקִּיץ,

וְהִתְחַפֵּר בְּתוֹךְ הַפֹּה.

החֹרֶף חָלַף, וְהַקֵּץ נִגְמַר,

וְקֵרָן שֶׁמֶשׁ בִּצְבָצָה,

מִבִּשְׁרֵת שְׁזָהוּ זְמַן,

לְצֵאת לְקִיץ בְּרִיצָה!

כָּל מִשְׁפַּחַת דָּב הַחֲלָה לְהִתְעוֹרֵר,
וְרַק דְּבִי דָּב עֵכָב אֶת הַשָּׁעוֹן הַמְּעוֹרֵר,
לִחֵץ הוּא עַל הַ"נוֹדֵנִיק",
כְּדִי לִישֹׁן רַק עוֹד כְּמָה דְקוֹת,
אוּלִי הוּא עוֹד יִסְפִּיק לְסִיִּם אֶת הַחֲלוּמוֹת.

אבא דב הרתיח מים לקפה,

אח דב שחק מאד יפה,

ואמא דב קראה את העתון,

ורק דבי דב המשיך במטתו לישון

"רק עוד כמה רגעים,

אמר דבי דב,

לסך הוא על הפודניק,

שוב ושוב ושוב"

להעיר את דבי דב היה כלל לא פשוט,

אמא דב נסתה בלטופים,

אחות דב קפצה על מטתו ללא רשות,

נָסוּ בְּכָל צוּרָה, הַצִּיעוּ מַמְתָּקִים,
אךְ דְּבִי דָב צֵלל לַחֲלוּמוֹת הָעֶמְקִים.

"רק עוד כמה רגעים,

אמר דבי דבי,

לחץ הוא על הנודניק,

שוב ושוב ושוב"

מִשְׁפַּחַת דָּב יֵצְאָה כָּל יוֹם אֶל הַחוּף,

הֵם שֹׁחֲקוּ בַּמִּשְׁחָקִים,

וְאָכְלוּ פִיצוֹת מוֹל הַנוֹף,

אֵחַ דָּב קָרָא סְפָרִים,

אַחוֹת דָּב שִׁמְעָה שִׁירִים בְּקוֹל,

וְדָבִי דָב הַמִּנְמָנֵם פִּסְפֵּס הוּא אֶת הַכָּל.

"רק עוד כמה רגעים,

אמר דבי דב,

לחץ הוא על הנודניק,

שוב ושוב ושוב"

וְכָרְדְּבִי דְּבִי יִשָּׁן לוֹ וַיִּשָּׁן,

וּלְפֶתַע כָּךְ פִּתְאוֹם,

לֹא רַק כָּל הַחֹרֶף -

הֶחְלִיט סוּף סוּף לִפְקֹחַ אֶת עֵינָיו

גַּם כָּל הַקִּיץ, מִדָּשָׁן.

נִשְׁמַע קוֹלוֹתֵיהֶם שֶׁל אָבָא דְּבִי וְשֶׁל אֲחִיו,

יֵצֵא הוּא חִישׁ מֶהָר,

שֵׁם אֶת הַבֶּגֶד יָם,

זֶהוּ הַזְמַן לִקְיֹץ! סוּף סוּף יִהְיֶה פֶּה חֵם!

"מה?! אמר הדבי, "פספסתי את הכל?"

"את הפיצה והמשחקים?"

"את השמש והחול?"

"למה לא הערפם אותי?"

בכה לו דבי דב.

"כי לחצת על הנודניק -

שוב ושוב ושוב."

וּמֵאֵז אוֹתוֹ הַקִּיץ,

בְּכָל בֹּקֶר עִם צִלְצוּלוֹ שֶׁל הַשָּׁעוֹן הַמְּעוֹרֵר,

דְּבִי דָב קוֹפֵץ עַל רַגְלָיו,

וְקֵם חִישׁ מֵהָרָא!

כָּל יוֹם הוּא הַזְדַּמְנוּת,

לְצַבֵּר חֲיוֹת וְטוֹב,

כָּל בֹּקֶר מִחֻדָּשׁ,

נֶשׁוּב וְנֶשׁוּב וְנֶשׁוּב!

ספר זה שייך ל_____

באהבה מ_____

**מְקַדָּשׁ לִילָדִים (וְלַמְבָּגִּים) הַיְּשׁוּנוּנִיִּים
שְׁמַתְקָנִים לְהַתְעוֹרֵר בַּבֶּקֶר.**

סֶפֶר יִלְדִים זֶה נִכְתָּב עַל יְדֵי אֲנָשִׁים,

**וְתַמוּנוֹתָיו נּוֹצְרוּ עַל יְדֵי מוֹדֵל בִּינָה
מְלַאכּוֹתִית.**

סִפְרוּ אֶת סֵפֶר הַיִּלְדִּים שְׁלָכֶם.